

[Poul Nødgaard]

ind i en union, stiger arbejdsløsheden yderligere, kan jeg ikke forstå. Det kan hr. Klaus Hækkerup måske ikke svare på, for det er ikke hans udtalelse, men det er dog det Socialdemokrati, som hr. Klaus Hækkerup også repræsenterer, der har kørt frem med disse skræmmebilleder af, hvad der sker, hvis man ikke gør lige præcis, som Socialdemokratiet vil. Tænk på, at det er det Socialdemokrati, der i årtier har været indædt modstander af hele EF-systemet, der nu pludselig ligger helt på maven for dette socialistiske europæiske system.

Formanden:

Der er nok det at sige, at der må være en grænse for, hvor langt man kan brede sig i diskussionen. Det er rimeligt, at man kommer ind på det – men dog!

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Fru Pernille Frahm spørger, hvilket aktivt forløb med hensyn til ansættelse af flere offentligt ansatte Socialdemokratiet forestiller sig. Vi forestiller os, at den arbejdsmarkedsreform, som regeringen vil fremsætte forslag om i løbet af 14 dage–3 uger, også vil berøre det kommunale beskæftigelsesområde ganske centralt.

Det er ikke den debat, vi skal have i dag, men det er et af de områder, hvor vi forestiller os at der er mulighed for at ændre beskæftigelsen; f.eks. er det jo muligt, at man kan gøre op med det meget store antal langtidsløse, der for øjeblikket finder deres arbejdstilbud i kommunerne. Også på dette område er der en nytænkning på vej. Men det er et stort og vanskeligt område, så her må man give regeringen nogen tid til at tænke, inden der kan fremlægges en sammenhængende og konstruktiv plan på området.

Fru Lilli Gyldenkilde spørger, hvor pengene kommer fra. Dertil vil jeg sige, at der er ganske snævre rammer for økonomien. Det er derfor, vi henviser til regeringsgrundlaget, som jeg også sagde i min indledning.

Men lad mig samtidig erindre om, at indenrigsministeren i sin indledning jo kunne påpege, at der ved den øgede låneadgang allerede er sket en udvidelse af anlægsaktiviteten i kommunerne fra 3 mia. kr. i 1993, og at regeringen ønsker at videreføre dette i 1994. Det er

altså en indsats for at prøve at vende udviklingen, sådan at den nedadgående kurve, konjunkturerne har vist i Danmark, enten kan bunde eller begynde at vende opad.

Lad mig til slut sige til hr. Poul Nødgaard, at jeg ikke synes, spørgsmålet om EF er et billigt spørgsmål; det er helt centralt for de økonomiske vilkår for det danske samfund i de kommende år.

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg vil gerne indlede med at takke for, at vi fik indenrigsministerens tale omdelt. Det er jo ikke rart ikke at have stemme, men for os er det nu ganske afgørende alligevel, at vi får svar på nogle af vore spørgsmål, og det håber jeg at vi får.

Ca. to tredjedele af de offentlige ressourcer fordeles via amter og kommuner. Det betyder, at amter og kommuner har en meget vigtig samfundsmæssig rolle. Opgaverne er mangeartede – lad mig blot nævne nogle af dem: Børnepasning, skolevæsen, ældreomsorg, sygehusvæsen og beskæftigelsesforanstaltninger.

Den konservative folketingsgruppe er tilfreds med, at kommunerne har stor frihed til selv at tilrettelægge, hvorledes opgaverne skal løses. Vi mener, det er vigtigt, at beslutninger træffes så tæt på borgerne som muligt. Det er netop politikerne i lokalsamfundet, der bedst kender borgernes behov. Vi ønsker at fastholde en lokal frihed til at prioritere økonomisk.

Kommunerne har som bekendt også ret til at udskrive skatter, og derved kan udgifter og indtægter samordnes lokalt. Hermed mener vi dog ikke at kommuner og amter hæmningsløst skal forøge udgifterne og dermed skatteprocenterne. Og lad mig tilføje, at det næppe heller er kommunalpolitikernes ambition.

Kommunerne har et stort ansvar for den økonomiske udvikling i en væsentlig del af den offentlige sektor og altså for udviklingen i samfundet som helhed.

Den konservative gruppe lægger fortsat afgørende vægt på, at den økonomiske udvikling i kommunerne samordnes med den overordnede økonomiske politik i Danmark; en samordning er ganske simpelt en nødvendighed.

Der er gennem årene opbygget den gode tradition, at kommunernes økonomiske rammer fastlægges gennem aftaler mellem regeringen og de kommunale organisationer. I de senere